

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Predmet broj: S1 2K 030717 19 Ko

**Datum: objavljivanja 06.03.2020. godine
 pismenog otpravka godine**

Sudija za prethodno saslušanje: Dalida Burzić

**PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv optuženih**

Ognjena Gajića i Adema Mujkanovića

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Mirza Hukeljić

Branilac optuženog Ognjena Gajića: advokat Miodrag Stojanović

Branilac optuženog Adema Mujkanovića: advokat Borislav Pisarović

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, sudija Dalida Burzić kao sudija za prethodno saslušanje, uz učešće pravnog savjetnika-asistenta Feđe Buljevića, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Ognjena Gajića i Adema Mujkanovića, zbog krivičnog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivičnog zakona BiH, u vezi članom 29. istog zakona, po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTK 0016503 18 od 20.12.2019. godine, potvrđene dana 24.12.2019. godine, nakon održanog ročišta za razmatranje sporazuma o priznanju krivice i pretresa za izricanje krivičnopravne sankcije predviđene sporazumom, na osnovu člana 231. Zakona o krivičnom postupku BiH, održanog u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Džermine Pašića u zamjeni za postupajućeg tužioca, optuženih Ognjena Gajića i Adema Mujkanovića sa braniocima, advokatima Miodragom Stojanovićem i Markom Pisarovićem, dana 06.03.2020. godine, donio je i javno objavio

PRESUDU

OPTUŽENI

OGNJEN GAJIĆ, zv. Ogi, sin Žarka i majke Nevene, rođene Lukić, rođen 13.04.1976. godine u Brčkom, sa prijavljenom adresom prebivališta ..., službenik Uprave za indirektno oporezivanje BiH, po narodnosti ..., državljanin ..., po zanimanju dipl. ekonomista, pismen, VSS, oženjen, služio vojsku, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, JMBG ..., i

ADEM MUJKANOVIĆ, zv. Kikili sin Seada i majke Ridvane, rođene Hećimović, rođen 01.11.1980. godine u Bosanskom Šamcu, sa prijavljenim mjestom prebivališta u ..., službenik Uprave za indirektno oporezivanje BiH, po narodnosti ..., državljanin ..., po zanimanju dipl. kriminalista, pismen, VSS, oženjen, otac jednog mladb. djeteta, nije služio vojsku, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, JMBG ...,

KRIVI SU

Što su:

Nakon što je dana 07.10.2018. godine **Gajić Ognjen** ponudio informantu „**Fanatikos**“ da uveze robu komercijalnog karaktera iz SR Njemačke na carinsko područje Bosne i Hercegovine preko graničnog prijelaza „Orašje“ bez provođenja odgovarajućeg postupka carinskog nadzora nad robom koja se uvozi i bez plaćanja propisanih uvoznih dadžbina za šta je zatražio dar u vidu novca, **Gajić Ognjen** i **Mujkanović Adem** zajedno dana 17.10.2018.godine oko 08,00 sati na području Carinske ispostave Orašje, Carinskog referata na graničnom prijelazu Orašje na području opštine Orašje, koristeći svojstva službenih lica Uprave za indirektno/neizravno oporezivanje BiH (UINO BIH), s pravima i obavezama koje proizlaze iz ovlaštenja propisanih član 29. stav (1) Zakona o upravi za

indirektno oporezivanje BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 89/05), i to **Gajić Ognjen** kao **saradnik-carinik** u Carinskom referatu na graničnom prijelazu Orašje, a **Mujkanović Adem** kao **viši stručni saradnik – vođa smjene** u Carinskom referatu na graničnom prijelazu Orašje, u cilju pribavljanja protivpravne imovinske koristi za sebe, a po prethodnom dogovoru, koristeći se svojom funkcijom i **to Gajić Ognjen** pravima i obavezama propisanim odredbom član 33. stav (12) tačka b) alineja 4) u vezi sa članom 30. stav (12) tačka b) alineja 2) Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji UINO BiH kojima su propisane obaveze provođenja carinskog nadzora nad robom u carinskim postupcima, a **Mujkanović Adem** pravima i obavezama propisanim odredbom član 33. stav (12) tačka b) alineja 2) u vezi sa članom 30. stav (12) tačka b) alineja 2) Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji UINO BiH kojima su propisane obaveze kontrole pravilnosti rada zaposlenih carinika-saradnika, kao i obaveze prihvata i kontrole carinske prijave za robu koja se uvozi, od prikriivenog istražitelja „**Dušana**“ zahtjevali, a zatim i primili dar u vidu novca u iznosu od 200,00 EUR i 20,00 KM, da bi u okviru svoje funkcije propustili provesti odgovarajući carinski postupak prema robi koja se uvozi, i to polovnoj bijeloj tehnici koja se nalazila na teretnom motornom vozilu marke Peugeot, tip Boxer, registarskih oznaka ..., kojim je upravljao prikriiveni istražitelj „**Dušan**“, i to TV aparat ukupno 2 komada, ugradbeni šporetni i šporeti ukupno 25 komada, aparat za varenje ukupno 1 komad, perilica posuđa ukupno 1 komad i perilica rublja ukupno 1 komad, a što su nakon primanja dara u vidu novca i uradili, te su znajući da se u TMV marke Peugeot registarskih oznaka ... nalazi roba komercijalnog karaktera koja podliježe provođenju carinskog postupka propustili izvršiti carinski nadzor nad robom koja se uvozi, i propustili navedeno vozilo sa robom na carinsko područje BiH bez provođenja carinskog nadzora, a sve suprotno odredbama Zakona o carinskoj politici u Bosni i Hercegovini,

Čime su optuženi Ognjen Gajić i Adem Mujkanović počinili krivično djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivičnog zakona BiH, u vezi članom 29. istog zakona

pa Sud optužene Ognjena Gajića i Adema Mujkanovića, primjenom navedenih zakonskih odredbi i uz primjenu odredbi člana 39., 42. i 48. Krivičnog zakona BiH,

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD PO 1 (JEDNU) GODINU

II

Na osnovu odredbi člana 41. i 46. Krivičnog zakona BiH, Sud optuženima Ognjenu Gajiću i Ademu Mujkanoviću, kao sporednu kaznu, **izriče**

NOVČANU KAZNU U IZNOSU OD PO 3.000,00 KM (trihiljadekonvertibilnih maraka)

koju novčanu kaznu su optuženi dužni platiti **u roku od 6 (šest) mjeseci** od dana pravosnažnosti ove presude.

Ukoliko optuženi u datom roku ne plate izrečene novčane kazne u cjelosti ili djelimično, iste će se u skladu sa članom 47. stav 3. Krivičnog zakona BiH zamijeniti kaznom zatvora,

tako što će se za svakih započelih 100 KM (stotinu konvertibilnih maraka) novčane kazne odrediti jedan dan zatvora, s tim da zatvor ne može prekoračiti propisanu kaznu za navedeno djelo.

III

Na osnovu člana 110. Krivičnog zakona BiH od optuženih Ognjena Gajića i Adema Mujkanovića oduzima se imovinska korist u iznosima od po 10,00 KM (deset konvertibilnih maraka) i iznosima od po 100,00 Eur (stotinu eura) izražen u protivvrijednosti u domaćoj valuti prema važećem kursu Centralne banke BiH sa danom donošenja ove presude, a koji iznos su dužni uplatiti u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti ove presude.

IV

Na osnovu člana 74. Krivičnog zakona BiH optuženom Ognjenu Gajiću izriče se mjera sigurnosti oduzimanja predmeta, i to predmeta koji su od optuženog oduzeti po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu 16-17/1-31/19 od 26.02.2019. godine:

-Mobilni telefon Xiaomi, model M1803E6G, sa dva IMEI broja 869802039065916 i 869802039065924, sa pripadajućom SIM karticom telefonskog broja ... i jednom mikro SD memorijskom karticom.

V

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi Ognjen Gajić i Adem Mujaknović obavezuju se na plaćanje troškova krivičnog postupka u paušalnim iznosima od po 100,00 KM (stotinu konvertibilnih maraka) koje su dužni platiti u roku od 15 (petnaest) dana od dana pravosnažnosti ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Uvod

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Tužilaštvo) je optužnicom broj T20 0 KTK 0016503 18 od 20.12.2019. godine, optužilo Ognjena Gajića i Adema Mujkanovića (u daljem tekstu: optuženi), da su radnjama opisanim u činjeničnom opisu optužnice, počinili krivično djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. Krivičnog zakona BiH (u daljem tekstu: KZ BiH), u vezi članom 29. istog zakona. Sudija za prethodno saslušanje Suda Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud) je dana 24.12.2019. godine potvrdio optužnicu.

Sporazumi o priznanju krivice

Tužilaštvo je dana 31.01.2020.¹ i 04.03.2020.² godine Sudu dostavilo sporazume o priznanju krivice koje su optuženi zaključili sa Tužilaštvom, iz kojih proizilazi da priznaju krivicu za krivično djelo koje im se stavlja na teret prema činjeničnom opisu potvrđene optužnice Tužilaštva broj T20 0 KTK 0016503 18 od 20.12.2019. godine. Nadalje, optuženi su prema sadržaju sporazuma prihvatili da im se za počinjeno krivično djelo kao glavna kazna izrekne kazna zatvora u trajanju od po 1 (jednu) godinu, i novčana kazna kao sporedna kazna u iznosima od po 3.000,00 KM (trihiljadekonvertibilnih maraka), sa rokom plaćanja od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti presude, sa upozorenjem da će im se novčane kazne, ukoliko ne budu plaćene u određenom roku zamijeniti kaznom zatvora, i to na način da će svakih započelih 100,00 KM neplaćene novčane kazne zamijeniti za jedan dan zatvora.

Pored navedenog, oba optužena su se shodno sporazumima obavezali na plaćanje iznosa od po 10,00 KM i 100,00 Eur, koji iznosi predstavljaju iznose stečene protivpravne koristi, kao i na plaćanje „štete“ prema zapisniku o procjeni vrijednosti robe broj 03/6-4/I-18-3-20-325/19 od 11.12.2019. godine, u iznosima od po 155,04 KM, dok je takođe, u odnosu na optuženog Ognjena Gajića predviđeno i oduzimanje predmeta, koji su od optuženog ranije oduzeti prema potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu broj 16-17/1-31/19 od 26.02.2019. godine. U pogledu troškova krivičnog postupka, sporazumima je određeno da se u potpunosti prepuštaju na odluku Suda.

Ročište za razmatranje sporazuma o priznanju krivice

Dana 06.03.2020. godine održano je ročište za razmatranje sporazuma o priznanju krivice, na kojem je Sud ispitao da li su ispunjeni svi uslovi propisani članom 231. stav 6. Zakona o krivičnom postupku BiH (u daljem tekstu: ZKP BiH).

Tako, Sud je prije svega utvrdio da su optuženi zaključili sporazume o priznanju krivice dobrovoljno, svjesno i sa razumijevanjem, potpuno mentalno i fizički zdravi, da nisu bili pod dejstvom alkohola, droga, narkotičkih sredstava ili nespavanja, a što bi moglo uticati na njihovu sposobnost odlučivanja, te da nisu bili podvrgnuti prijetnjama, zastrašivanju ili bilo kakvim obećanjima koji bi mogli uticati na njihovu volju pri zaključivanju sporazuma. Takođe, kako su optuženi prilikom pregovaranja o krivici i zaključenja sporazuma o priznanju krivice bili zastupani od strane izabраних branioca, to Sud nalazi da su optuženi imali adekvatnu pravnu pomoć. Pored navedenog, Sud je utvrdio i da su optuženi u potpunosti svjesni svih posljedica zaključenih sporazuma, a koje posljedice se ogledaju u odricanju optuženih od suđenja i prava na izjavljivanje žalbe u pogledu krivičnih sankcija koje će im Sud, ukoliko prihvati sporazume izreći, kao i odluke o oduzimanju imovinske koristi i troškova krivičnog postupka. Stoga je Sud utvrdio da su u cjelosti ispunjene pretpostavke za prihvatanje zaključenih sporazuma, te su isti prihvaćeni, nakon čega je održan pretres za izricanje krivičnopravne sankcije.

Pretres za izricanje krivičnopravne sankcije

¹ Sporazum o priznanju krivice, broj T20 0 KTK 0016503 18 od 31.01.2020. godine, zaključen između Tužilaštva i optuženog Adema Mujkanovića, zastupanog po braniocu, advokatu Borislavu Pisaroviću.

² ² Sporazum o priznanju krivice, broj T20 0 KTK 0016503 18 od 31.01.2020. godine, zaključen između Tužilaštva i optuženog Ognjena Gajića, zastupanog po braniocu, advokatu Miodragu Stojanoviću.

Tužilaštvo se na pretresu za izricanje krivičnopravne sankcije istovremeno osvrnulo na dokaze, činjenice i okolnosti koji su doveli do zaključenja predmetnih sporazuma u odnosu na oba optužena iz razloga istovjetnosti preloženih sankcija, kako po vrsti, tako i njihovoj visini. Tako, Tužilaštvo je istaklo da u konkretnom slučaju nije predloženo ublažavanje kazne u odnosu na onu koja je propisana zakonom za predmetna krivična djela, već zakonski minimum od jedne godine u odnosu na oba optužena, a da je isto rezultat njihove ranije neosuđivanosti, porodičnih prilika i njihov raniji život, a da im je zbog vrste krivičnog djela predložena novčana kazna kao sporedna kazna u iznosu od po 3.000,00 KM, a da je zbog razloga efikasnosti i ekonomičnosti provođenja krivičnog postupka u konkretnom slučaju Tužilaštvo prihvatilo prijedloge odbrana optuženih za zaključenje ovih sporazuma o priznanju krivice.

Branilac prvooptuženog Ognjena Gajića je u potpunosti podržao navode Tužilaštva, te istakao da je ova odbrana predmetu prišla potpuno odgovorno, savjesno i profesionalno, cijeneći materijalne dokaze koji se nalaze u spisu, te da je realna procjena ulaska u suđenje bila nepotrebno trošenje i resursa Suda i Tužilaštva, te u konačnici i odbrane, kao i da je jedino rješenje bilo ulazak u pregovore o uslovima o priznanju krivice. Dodao je da se optuženi prvi put susreo sa nečim ovakvim, te da je predložena kazna od godinu dana zatvora, i novčana kazna kao sporedna u predloženom iznosu od 3.000,00 KM, srazmjerna stepenu njegove krivične odgovornosti, a ispunjavajući standarde generalne i specijalne prevencije. Takođe, branilac je naveo da je ovo za optuženog itekako teška i dovoljna opomena da zbog tih 200,00 Eur u kojima je učestvovao, doživi ovakvu kalvariju, kako ljudsku, tako i profesionalnu i porodičnu, da dobije godinu dana zatvora, izgubi posao i nadoknadi štetu, istakavši da se svaka škola plaća. Iz navedenih razloga, odbrana je predložila da Sud prihvati sankciju predviđenu sporazumom i kao takvu je izrekne. Optuženi Gajić se pridružio navodima svog branioca i nije imao ništa lično za dodati.

Branilac drugooptuženog Adema Mujkanovića, u potpunosti je prihvatio navode Tužilaštva i naveo da smatra da je kazna predviđena sporazumom više nego adekvatna imajući u vidu sve okolnosti koje su pratile ne samo izvršenje djela, već i ličnost optuženog koje se ogledaju u njegovoj porodičnosti, otac je jednog mladb. djeteta, ranije nikada nije osuđivan i njegovo korektno držanje tokom ovog krivičnog postupka koje se u krajnjem ishodu ogleda u tome da je inicijativa za zaključenje ovog sporazuma o priznanju krivice potekla upravo od optuženog. Optuženi Mujkanović se pridružio navodima svog branioca i nije imao ništa lično za dodati.

Provedeni dokazi

Razmotrivši izjašnjenja stranka i branioca, Sud je utvrdio da postoji dovoljno dokaza o krivici optuženog, nalazeći da su u cjelosti ispunjene pretpostavke iz člana 231. stav 6. ZKP BiH, te je donio odluku da se sporazumi o priznanju krivice prihvate i izrekao presudu.

Da su optuženi Ognjen Gajić i Adem Mujkanović krivi za radnje koje čine obilježje krivičnog djela za koje se terete potvrđenom optužnicom, po ocjeni Suda proizlazi ne samo iz činjenice priznanja krivice optuženih, nego i iz dokaza predočenih od strane Tužilaštva, koje su odbrane primile uz optužnicu i na koje nisu imale prigovora i koje su kao takve

prihvatile³. Naime, Sud se uvjerio da je upravo broj i snaga dokaza Tužilaštva opredijelila optužene na zaključenje sporazuma o priznanju krivice, te je cijeneći sve uložene dokaze,

³ Izvještaj o počinjenom krivičnom djelu i izvršiocu, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-17-04-1-511-65/18 KU-10/19 od 27.02.2019.godine, sa priložima: Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Gajić Ognjena, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511/18, Ev. broj: 55/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Gajić Ognjena, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 27.02.2019.godine, sa punomoći advokatu Miodragu Stojanoviću; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Gajić Ognjena, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 20.12.2019.godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Mujkanović Adema, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511/18, Ev. broj: 54/19 od 26.02.2019.godine, sa punomoći advokatu Borislavu Pisareviću; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Mujkanović Adema, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 27.02.2019.godine; Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Mujkanović Adema, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 20.12.2019.godine; Prijedlog za izdavanje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji protiv lica Gajić Ognjen, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511-13/18 od 08.10.2018.godine, sa priložima: Službena zabilješka, broj: 16-17/1-1573/18 od 08.10.2018.godine; Službena zabilješka, broj: 16-17/2-198/18 od 08.10.2018.godine; Prijedlog za izdavanje naredbe za određivanje posebnih istražnih radnji, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 10.10.2018.godine; Naredba Suda BiH, broj: S1 2 K 030717 18 km od 12.10.2018.godine; Naredba za izvršenje Naredbe Suda BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 12.10.2018.godine; Prijedlog za izmjenu naredbe Suda BiH, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 16.10.2018.godine; Naredba Suda BiH, broj: S1 2 K 030717 18 Km 2 od 16.10.2018.godine; Naredba za izvršenje Naredbe Suda BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 16.10.2018.godine; Zapisnik o uviđaju, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-17/1-5/18 od 17.10.2018.godine, sa fotodokumentacijom sačinjenom od strane MUP-a TK, broj: 08-05/3-8-04.6-1-3639/18 od 18.10.2018.godine; Izvještaj prikrivenog istražitelja o provođenju posebnih istražnih radnji po naredbama Suda BiH, broj: 16-04/2-04-1-511-4/18 od 18.10.2018.godine; Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511-19/18 od 07.11.2018.godine, uz koji se dostavlja Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511-19 od 07.11.2018.godine, sa priložima: Izvještaj, broj: I-16-10/2-04-1-511/18 od 23.10.2018.godine sa prilogom – jedan (1) DVD označen kao CD 6; Izvještaj o nadzoru, broj: I-16-10/2-04-1-511/18 od 25.10.2018.godine sa prilogom – jedan (1) DVD označen kao CD 7; Službena zabilješka, broj: 16-17/1-1706/18 od 30.10.2018.godine; Prijedlog za izdavanje naredbe za pretres, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511-35/18 od 18.01.2019.godine; Zahtjev za izdavanje naredbe za pretres, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 15.02.2019.godine; Naredba za pretresanje, sačinjena od strane Suda BiH, broj: S1 2 K 030717 19 Km 3 od 21.02.2019.godine (za Gajić Ognjena); Naredba za pretresanje, sačinjena od strane Suda BiH, broj: S1 2 K 030717 19 Km 3 od 21.02.2019.godine (za Mujkanović Adema); Naredba za izvršenje naredbe izdate od strane Suda BiH, sačinjena od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 22.02.2019.godine; Izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH, sačinjen od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-17-04-1-511-59/18 od 27.02.2019.godine, sa priložima – 2 x izvještaji o pretresima sa priložima kao u tim izvještajima (kopije u fco.); Dopis Suda BiH, broj: S1 2 K 030717 18 Km od 05.03.2019.godine uz koji se dostavlja Izvještaj o postupanju po naredbi Suda BiH, broj: 16-17-04-1-511-66/18 od 27.02.2019.godine, sa priložima, i to: Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine, sa priložima: Naredba Suda BiH, broj: S1 2 K 030717 19 Km 3 od 21.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju lica, broj: 16-17/1-33/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju stana, broj: 16-17/1-31/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-31/19 od 26.02.2019.godine, sa privremeno oduzetim predmetima – mobilni aparat Xiaomi model M1803E6G, sa dva IMEI broja 869802039065916 i 869802039065924, sa pripadajućom karticom broja ... i jednom mikro SD memorijskom karticom; Zapisnik o pretresanju broj: 16-17/1-32/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju broj: 16-17/1-42/19 od 26.02.2019.godine; Spisak privremeno oduzetih predmeta; Izvještaj broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine, sa priložima: Naredba Suda BiH, broj: S1 2 K 030717 19 Km 3 od 21.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju lica, broj: 16-17/1-16/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-27/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-29/19 od 26.02.2019.godine, sa privremeno oduzetim predmetima – tri (3) specifikacije CPD obrazaca; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-34/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-34/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-40/19 od 26.02.2019.godine; Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta, broj: 16-17/1-39/19 od 26.02.2019.godine; Zapisnik o pretresanju, broj: 16-17/1-47/19 od 26.02.2019.godine; Spisak privremeno oduzetih predmeta, broj: I-16-17-04-1-511/18 od 26.02.2019.godine; Izvještaji i DVD-ovi sa snimljenim kompletnim materijalom, sačinjeno od strane Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: 16-17-04-1-2186-10/19 od 28.03.2019.godine, sa tri (3) DVD-a; Naredba za digitalno-forenzičko vještačenje, sačinjena od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 01.04.2019.godine; Zahtjev za dostavljanje informacija, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 15.5.2019.godine; Izvještaj o provedenim posebnim istražnim radnjama, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTK 0016503 18 od 20.5.2019.godine; Dopis Uprave za indirektno oporezivanje BiH, broj: 05/3-09-2-696-23/19 od 24.05.2019.godine, uz koji se dostavljaju akti o radnopravnom statusu, kao u tom dopisu; Dopis Agencije za forenzička ispitivanja i vještačenja, broj: 14-4-1-04-1-204-7/19 od 06.12.2019.godine uz koji se dostavlja Izvještaj o vještačenju broj: 14-4-1-04-1-204-6/19 od 06.12.2019.godine uz 2x DVD; Dopis Uprave za indirektno oporezivanje BiH, broj: 03/3-09-2-696-71/19 od 16.12.2019.godine uz koji se dostavlja zapisnik o procjeni

Sud utvrdio da isti nesporno ukazuju da su optuženi počinili krivično djelo za koje se terete.

Obrana nije imala dokaznih prijedloga.

Utvrđenje krivičnog djela i krivice

Sud je utvrdio da dokazi provedeni od strane Tužilaštva nisu dovedeni u sumnju, imajući u vidu izjašnjenja optuženih i njihovih branilaca da na iste nemaju prigovore, kao i da svi provedeni dokazi potvrđuju priznanje krivice optuženih i činjenične navode optužnice. Stoga je Sud iste ocijenio nespornim, nalazeći da njihova detaljna analiza i obrazloženje u sudskoj odluci nije potrebna. Dakle, iz provedenih dokaza, ocjenjenih od ovog Suda kao istinitih i objektivnih, utvrđeno je da su optuženi radnjama opisanim u izreci presude ostvarili sva bitna obilježja krivičnog djela za koje se terete.

Kako to proizlazi iz dokaza Tužilaštva i priznanja krivice, optuženi Ognjen Gajić i Adem Mujkanović su na način, u vrijeme i u mjestu bliže opisanom u izreci presude, od prikrivenog istražitelja „Dušana“ zahtjevali, a zatim i primili dar u vidu novca u iznosu od 200,00 EUR i 20,00 KM, da bi u okviru svoje funkcije propustili provesti odgovarajući carinski postupak prema robi koja se uvozi, što su nakon primanja dara u vidu novca i uradili, znajući da se radi o robi komercijalnog karaktera koja podliježe provođenju carinskog postupka, na koji način su propustili izvršiti carinski nadzor nad robom koja se uvozi, suprotno odredbama Zakona o carinskoj politici u Bosni i Hercegovini, djelujući istovremeno za vlastitu korist.

Shodno navedenom, Sud je u radnjama optuženih prepoznao sva bitna obilježja bića krivičnog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH, u vezi članom 29. istog zakona, odnosno da su na opisani način postupali sa sviješću da svojim radnjama zajednički učestvuju u izvršenju ovog krivičnog djela, te da su njihove radnje u suprotnosti sa naprijed navedenim zakonskim odredbama, posebno imajući u vidu da su kao službena lica UIO BiH nesumnjivo bili upoznati sa procedurama carinjenja pojedinih vrsta robe i dužnostima koje su obavezujuće za carinske službenike, te sa voljom da ostvare zabranjenu posljedicu, a zarad sopstvene koristi, postupajući na taj način sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti.

Odluka o krivičnopravnoj sankciji

vrijednosti robe, broj: 03/6-4/I-18-3-20-325/19 od 11.12.2019.godine; Dopis Uprave za indirektno oporezivanje BiH, broj: 03/3-09-2-696-70/19 od 16.12.2019.godine uz koji se dostavlja dopis UIO BiH broj: 03/6-6-1/IV-18-5390-1/19 od 13.12.2019.godine; Dopis Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17-04-1-511-18/18 od 29.10.2018.godine uz koji se dostavlja foto-dokumentacija, broj: 16-10/6-114-FD/18 od 24.9.2018.godine (original dopisa i foto-dokumentacije predloženi kao dokaz broj 20 uz optužnicu Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTO 0015920 18 od 14.11.2019.godine koja je potvrđena rješenjem Suda BiH broj: S1 2 K 029157 19 Ko od 19.11.2019.godine); Službena zabilješka, broj: Državne agencije za istrage i zaštitu, broj: I-16-17/04-1-511/18, Ev. broj: 16-17/1-1640/18 od 17.10.2018.godine od 17.10.2018.godine; Izvod iz kaznene evidencije za lice Gajić Ognjn, sačinjen od strane Policije Brčko Distrikta, broj: 14.2-04.2-52141/19 od 29.07.2019.godine; Izvod iz kaznene evidencije za lice Mujkanović Adem, sačinjen od strane Policijske stanice Šamac, broj: 15-3/01-234-41/19 od 30.07.2019.godine; Fotodokumentacija, broj: I-16-10/6-16-FD/19 od 04.04.2019.godine.

Sud je prihvatio krivičnopravne sankcije predviđene sporazimima o priznanju krivice, te je optuženima Ognjenu Gajiću i Ademu Mujkanoviću za radnje za koje su oglašeni krivim, a koje su bliže opisane u izreci ove presude, izreklo kazne zatvora u trajanju od po 1 (jednu) godinu, kao glavne kazne, a u zakonom propisanim okvirima – za krivično djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz člana 217. stav 1. KZ BiH zapriječena je kazna zatvora u rasponu od jedne do deset godina.

Odlučujući o krivičnopravnim sankcijama za optužene, Sud je shodno članu 48. KZ BiH, pored navedenog zakonskog okvira, imao u vidu i sve okolnosti koje mogu biti od uticaja da kazna bude veća ili manja, a naročito stepen krivične odgovornosti optuženog, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, lične i porodične prilike optuženog, kao i druge okolnosti koje mogu biti od uticaja prilikom odmjeravanja kazne.

Tako, u odnosu na optuženog Ognjena Gajića, Sud je od olakšavajućih okolnosti cijenio njegovu porodičnost, da od pokretanja krivičnog postupka nije izbjegavao krivični progon i iskazanu spremnost na saradnju sa organima gonjenja, spremnost za otklanjanjem posljedica učinjenog, što se ogleda kroz nedvosmisleno prihvatanje za uplatu iznosa pribavljene protivpravne imovinske koristi, iskazano iskreno kajanje zbog učinjenja krivičnog djela i priznanja istog, da se radi o ranije neosuđivanoj osobi i u konačnici da je potpisivanjem sporazuma o priznanju krivice doprinio efikasnom i ekonomičnom okončanju ovog krivičnog postupka.

Kada je u pitanju optuženi Adem Mujkanović, Sud je cijenio iste okolnosti kao i kod prvooptuženog, u smislu njegove porodičnosti i činjenice da je otac jednog mladb. djeteta, spremnosti za otklanjanjem posljedica učinjenog, ranijoj neosuđivanosti i priznanju krivice već u ranoj fazi ovog postupka, kao i aktivan doprinos za okončanje ove krivičnopravne stvari, a koja se prema navodima kako odbrane, tako i optužbe ogleda u inicijativi samog optuženog za stupanje u pregovore o uslovima priznanja krivice.

Sud je na jednak način ocijenio kako u odnosu na prvo, tako i u odnosu na drugooptuženog činjenicu da se radi o osobama koje su obavljale odgovorne funkcije kao službena lica institucija države BiH - kontroli uvoza/izvoza roba preko državne granice BiH koje podliježu carinskim kontrolama, a da su posljedice učinjenog svakako usmjerene na narušavanje ugleda i percepcije javnosti u službu koja kao jedno od osnovnih načela treba odražavati upravo zakonitost i vrlo visok stepen na profesionalnoj i etičkoj ljestvici opšteprihvaćenih društvenih normi. Ovu okolnost je Sud cijenio sa aspekta generalne prevencije u odnosu na ovu vrstu krivičnih djela u Bosni i Hercegovini.

Sud na strani optuženih nije našao otežavajućih okolnosti, pa je imajući u vidu sve olakšavajuće okolnosti, rukovođen time da će predložene bezuslovne kazne zatvora u trajanju od po 1 (jednu) godinu, optuženima biti dovoljna sankcija na temelju koje će uvidjeti i shvatiti da počinjenje krivičnih djela nije isplativo i da svoje djelovanje usklade sa društveno prihvatljivim i zakonskim normama i da u konačnici pokažu da nisu lica sklona činjenju krivičnih djela, čime će se postići svrha kažnjavanja sa aspekta specijalne prevencije, dok su u domenu generalne prevencije same kazne u visini u kojoj su izrečene na donjoj granici svog punog domašaja. Međutim, kako je svaki konkretan slučaj *per se*, to je sud iz svih naprijed navedenih razloga prihvatio sporazumima predložene kazne i kao takve ih i izrekao, nalazeći da okončanje ovog krivičnog postupka u vidu jedne skraćene forme potpunim priznanjem krivice, ukazuje na spremnost i preuzimanje odgovornosti za

počinjeno krivično djelo, njegovo shvatanje i razumijevanje štetnosti djela koje su počinili, i suočavanje sa posljedicama svog djela i promjenu ponašanja.

Pored navedenog, a imajući u vidu da se radi o krivičnom djelu učinjenom iz koristoljublja, Sud je optuženima, kao sporedne kazne, izrekao novčane kazne u iznosima od po 3.000,00 KM, na osnovu članova 41. i 46. KZ BiH, a koje novčane kazne su po ocjeni Suda srazmjerne težini učinjenog krivičnog djela i adekvatne ličnosti učinioca. Istovremeno Sud je optužene obavezao da izrečene novčane kazne plate u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti ove presude, te iste upozorio da će, ukoliko u ostavljenom roku ne plate novčane kazne, Sud iste u skladu sa odredbom člana 47. stav 3. KZ BiH zamijeniti kaznom zatvora, tako što će za svaki započeti, a neplaćenih 100 KM (stotinu) novčane kazne, odrediti jedan dan zatvora.

Odluka o oduzimanju protivpravno stečene imovinske koristi i oduzimanja predmeta

Odredbom člana 110. stav 1. KZ BiH propisano je opšte načelo da *niko ne može zadržati imovinsku korist, prihod, profit ili drugu korist iz imovinske koristi pribavljenu krivičnom djelom*, dok je odredbom stava 2. istog člana propisano da će se ta *korist oduzeti sudskom odlukom kcjom je utvrđeno da je krivično djelo učinjeno, pod uslovima propisanim ovim zakonom*. Način oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom propisuju odredbe člana 111. istog zakona, koje u relevantnom dijelu propisuju da će se od učinioca *oduzeti novac, predmeti od vrjednosti i svaka druga imovinska korist kcja je pribavljena krivičnim djelom, a ako oduzimanje nije moguće, učinilac će se obavezati na isplatu novčanog iznosa srazmjernog pribavljenoj imovinskoj koristi*.

Primjenom citiranih odredbi, Sud je od optuženih Ognjena Gajića i Adema Mujkanovića oduzeo iznose utvrđene imovinske koristi pribavljene izvršenjem predmetnog krivičnog djela na način opisan u izreci presude, i to u iznosima od po 10,00 KM (desetkonvertibilnih maraka) i iznosima od po 100,00 Eur (stotinu eura) izražene u protivvrijednosti u domaćoj valuti prema važećem kursu Centralne banke BiH sa danom donošenja ove presude, a koje su optuženi dužni uplatiti u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravosnažnosti ove presude u korist Budžeta BiH.

Pored navedenog, Sud je u odnosu na optuženog Ognjena Gajića donio i odluku o trajnom oduzimanju predmeta, i to: mobilni telefon Xiaomi, model M1803E6G, sa dva IMEI broja 869802039065916 i 869802039065924, sa pripadajućom SIM karticom telefonskog broja ... i jednom mikro SD memorijskom karticom, koji predmeti su ranije privremeno oduzeti po Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Državne agencije za istrage i zaštitu 16-17/1-31/19 od 26.02.2019. godine, a primjenom odredbi člana 74. KZ BiH, koje propisuju da će predmeti koji su na bilo koji način upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela, biti oduzeti.⁴

Naime, kako iz provedenih dokaza proizilazi da su oduzeti predmeti bili korišteni prilikom izvršenja krivičnog djela koje se optuženom Gajiću stavlja na teret, a imajući u vidu da je Sud nesporno utvrdio da je optuženi upoznat sa svim mogućim posljedicama zaključenog

⁴ Odredba člana 74. Stav 1. i 2. KZ BiH: *Predmeti kcji su na bilo koji način, u cjelini ili djelimično, upotrijebljeni ili su bili namjerjeni da budu upotrijebljeni za izvršenje krivičnog djela ili kcji su nastali izvršenjem krivičnog djela biće oduzeti ako su vlasništvo počinioca. (2) Predmeti iz stava (1) ovog člana biće oduzeti i kad nisu vlasništvo počinioca, ali time se ne dira u prava trećih lica na naknadu štete od počinioca.*

sporazuma o priznanju krivice, a koje se između ostalih odnose i na odluku o trajnom oduzimanju privremeno oduzetih predmeta⁵, prema optuženom Ognjenu Gajiću izrečena je mjera sigurnosti trajnog oduzimanja naprijed navedenih predmeta.

Neprihvatanje dijela sporazuma u pogledu imovinskopravnog zahtjeva

Razmatranjem dostavljenih sporazuma, Sud je utvrdio da su se oba optužena obavezala na plaćanje štete u iznosima od po 155,04 KM, koji u konkretnom slučaju čine imovinsko pravni zahtjev i koji je kao takav obuhvaćen tačkama IV sporazuma.

Imovinskopravni zahtjev koji nastane kao posljedica počinjenog krivičnog djela, a shodno slovu procesnog zakona nesporno se može osnositi na naknadu štete u smislu člana 193. stav 2. ZKP BiH, koji međutim, da bi mogao biti raspravljen pred ovim Sudom u konkretnom slučaju, uslovljen je sa dva međusobno povezana pitanja čije rješenje optužba nije pružila in concreto. To je svakako pitanje – ko je oštećena strana? i drugo, sa aspekta odluke o prihvatanju sporazuma – da li je oštećenom pružena mogućnost da se pred tužiocem izjasni o imovinskopravnom zahtjevu? koja činjenica u svojoj negaciji posljedično dovodi do odbacivanja sporazuma, a iz razloga neispunjenosti obligatornih uslova.

Pa tako, prije svega, Sud ukazuje da se radi o krivičnom djelu koje kao objektivni uslov inkriminacije ne implicira nastanak štete u nekom svom vidu, što bi npr. u konkretnom slučaju logičkim tumačenjem bila konkretna šteta po budžet BiH usljed propuštanja robe koja podliježe carinskom nadzoru, i u odnosu na koju bi se imala naplatiti ista (uvozna dadžbina). Dakle, optužba je bila u obavezi da posebno činjenično opiše da je šteta i nastupila, u kojem iznosu i po koga, sa adekvatnim dokaznim sredstvom iz kojeg bi se moglo crpiti saznanje o postojanju iste, te bi samo kao takva bila temelj da Sud ispita drugi navedeni uslov koji se tiče izjašnjenja oštećenog.

U konkretnom slučaju, u potpunosti je izostao činjenični opis koji ukazuje da je radnjama optuženih zaista i nastala određena šteta, i ko je istu pretrpio. Kako je Sud naveo, da se izvesti zaključak da bi to bio budžet BiH koji je uskraćen za iznos uvoznih dadžbina, na koje okolnosti bi bilo neophodno saslušati zakonskog zastupnika BiH, tj. pružiti mogućnost pravobraniocu da se izjasni o imovinskopravnom zahtjevu, koji iznos neplaćenih dadžbina je nesporno iznosio 310,08 KM, shodno Zapisniku o procijeni vrijednosti broj 03/6-4/I-18-3-20-325/19 od 11.12.2019. godine.

U nedostatku navedenog, a imajući u vidu vezanost presude za optužbu, Sud nije prihvatio dio sporazuma kojima su se optuženi obavezali na plaćanje štete kao imovinskopravnog zahtjeva u iznosima od po 155,04 KM nalazeći da bi suprotnom odlukom prekoračio optužbu i počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka j) ZKP BiH.

Sa druge strane, u nedostatku oštećenog, evidentno je da istom nije ni mogla biti pružena mogućnost da se izjasni o imovinskopravnom zahtjevu, te da prihvatanje sporazuma u konkretnom slučaju nije u suprotnosti sa zakonskim uslovom iz člana 231. stav 6. tačka e)

⁵ Vidi stav V sporazuma o priznanju krivice

ZKP BiH, te da ne postoji prepreka za njihovu opstojnost i bez dijela o imovinskopravnom zahtjevu.

Do drugačije odluke Suda i kovalidacije navedenih propusta optužbe nije mogao dovesti ni dopis Pravobranilaštva BiH broj 04-10-5-A-1/20 od 28.02.2020. godine o opredijeljenom imovinskopravnom zahtjevu prema optuženima Gajiću i Mujkanoviću, prvenstveno jer ni sami optuženi prilikom zaključivanja sporazuma, što nespomo proizilazi iz istih, nisu bili upoznati sa posljedicama u vezi imovinskopavnog zahtjeva, a posebno uzimajući u obzir da su oba sporazuma zaključena dana 31.01.2020. godine, dakle 28 dana prije dostave ovog dopisa i nakon što je istraga okončana, sve pod pretpostavkom da se isti može tretirati kao validno opredijeljen imovinskopravni zahtjev (što svakako nije, imajući u vidu sve naprijed navedene razloge).

Odluka o troškovima krivičnog postupka

Odlučujući o troškovima ovog krivičnog postupka, Sud je imao u vidu odredbu člana 188. stav 1. ZKP BiH koja predviđa da presuda kojom se optuženi oglašava krivim za optuženog znači i obavezu plaćanja troškova krivičnog postupka. Izuzetak predviđa odredba stava 4. istog člana koja propisuje da Sud može osloboditi optuženog dužnosti da naknadi troškove krivičnog postupka u cjelini ili djelimično, ako bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje optuženog ili osobe koju je on dužan da izdržava.

Kako odbrane optuženih nisu imale prijedloga u pogledu odluke Suda o troškovima u konkretnom slučaju, niti je Tužilaštvo u tom pravcu pružilo bilo kakve dokaze, to je Sud optužene Ognjena Gajića i Adema Mujkanovića na osnovu odredbe člana 188. stav 1. ZKP BiH obavezao na plaćanje troškova krivičnog postupka, i to plaćanje paušalnih troškova postupka u iznosu od po 100,00 KM (stotinukonvertibilnihmaraka) koje su dužni platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti ove presude.

ZAPISNIČAR

Pravni savjetnik-asistent

Feđa Buljević

SUDIJA

Dalida Burzić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba na izrečenu krivičnopravnu sankciju ni na vrstu procesa, dok se po drugim žalbenim osnovima žalba može izjaviti Apelacionom vijeću Suda Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana od dana dostavljanja pismenog otppravka presude.